

Laivas

Savaitinis Laikraštis

No. 7. Vasario (February) 9, 1924 Metai IV

“Entered as second-class matter July 12, 1921 at the post office at Chicago, Ill. under the Act of March 3, 1879.”

LAIVAS (THE SHIP)

Published weekly by Draugas Publ. Co.

Prenumeratos Kaina:

Subscription Rates:

Amerikoje:

U. S. A.:

Metams	\$1.50	One Year	\$1.50
Pusei metų	75c	Six Months	75c
Vienas num.	5c	Single Copy	5c

Užsieniuose:

Elsewhere:

Metams	\$2.00	One Year	\$2.00
Pusei metų	\$1.00	Six Months	\$1.00

“DRAUGAS” PUB. CO.,

2334 So. Oakley Ave. Chicago, Ill.

E V A N G E L I J A

Pirmajam Užgavėnių Sekmadieniui
Mt. 20, 1-16.

Anuo metu Jėzus pasakė savo mokiniams šią prilyginimą: Dangaus karalystė yra panaši žmogui šeimynininkui, kuris iš pat ryto išėjo samdytusi darbininkų sau į vynyną. Sulygęs-gi su darbininkais iš dienpiningio pasiuntė juos į savo vynyną. Ir išėjęs apie trečią valandą matė kitus stovinčius rinkoj dykus, ir tarė jiems: Eikite ir jūs į mano vynyną, ir kas bus teisinga duosiu, jums. Ir jie-gi nuėjo. Taip-gi išėjo apie šeštą valandą ir apie devintą ir panašiai padarė. Bet išėjo apie vienuoliktą ir rado kitų stovinčių ir tarė jiems: Kodel čia stovite visą dieną dyki? Tarė jam: kad niekas mus nesamdė. Tarė jiems: Eikite ir jūs į mano vynyną. Kuomet pasidarė vėlu vynyno savininkas tarė savo užstovui: Pavadink darbininkus ir atiduok jiems uždarbį, pradėdamas nuo paskutinių iki pirmųjų. Tai-gi kurie atėjo apie vienuoliktą valandą, buvo atėję gavo kiekvienas po dienpiningį. O ateidami ir pirmieji mintijo, kad daugiau gausią, bet ir jie gavo po dienpiningį. Ir imdami murmėjo prieš šeimyninką, sakydami: Šitie paskutiniai vieną valandą dirbo ir padarei juos lygius mums, kurie nešėmė dienos ir karščio sunkumą. Bet jis atsakydamas jų vienam tarė: Drauge, nedarau tau skriaudos; ar-gi ne iš dienpiningio sulygai su manim? Imkis kas tavo, ir eik: o noriu ir šitam paskutiniui duoti kaip ir tau. Ar-gi man nevalia daryti ką noriu? Ar tavo akis yra nenauda, kad aš esmi geras? Taip paskutiniai bus pirmieji, ir pirmieji bus paskutinais. Nes daug yra pašauktų, o maža išrinktų.

EVANGELIJOS PAAIŠKINIMAS.

Šios dienos Evangelijos palyginimas paimtas iš žydų šalies (Palestinos) papročių ir gyvenimo.

Išaušus pavasariui, laukuose, sondnuose ir vyndaržiuose eina darbai pilna vaga. Tuomet darbo rankų reikia daug. Ukininkai ieško jų miestuose. Sulig rytų šalies papročiu anksti rytą miesto turgavietėje renkasi samdininkai ieškantieji darbo. Ir štai čia ukininkai ir pasisamdo darbo rankų.

Išganytojas ima šį žydų šalies kasdieninio gyvenimo vaizdelį ir įdeda į jį gilia, svarbią mintį, tiesą, taikindamas jį prie mūsų **dvasinio gyvenimo**.

Vyndaržis reiškia religiją, Bažnyčią; vyndaržio Viešpats — Dievas; vyndaržio užveizdėtojas — Kristus; darbininkai — visi žmonės; darbo diena — tai žmonių giminės esimo tarpas ir kiekvieno žmogaus atskirai gyvenimo laikas; dienpinigis — tai amžinasis gyvenimas, dangus, išganymas.

Kaip puikiai ir gražiai visos net mažiausios smulkmenos vaizdelio pritaikintos prie mūsų dvasios gyvenimo!

Įsigilindami į šį Jėzaus palyginimą apie vyndaržio darbininkus, mes randame ypač tris gilias tiesas išreikštas jame.

1. *Visi žmonės yra pašaukti išganymai pasiekti ir tapti dangaus laimės dalyviais.* Šita tiesa yra labai vaizdingai nupiešta palyginime.

Vyndaržio šeimininkas išeina veik kas valanda į turgavietę ir ieškosi samdininkų. Ir ką jisai tik randa, kviečia į darbą. Galima sakyti, net verste-verčia juos eiti į darbą. “Ko stovite čia dykai...Eikite ir jūs į mano vyndaržį” (Mt. 20, 5, 6).

Dievas nori, kad visi žmonės būtų išganyti ir dėlto Jisai įvairiais budais beldžia į žmonių širdis, kviesdamas dirbti savo dušios išganymo darbą.

2. *Visi privalo eiti paskui Dievo kvietimą.* — Dangus nėra vien tik Dievo dovana teikiama be jokio iš mūsų pusės darbo. Išganymas — yra tai užmokesnis už išstvermingą darbą ligi galui.

Dangus — kaip tasai palyginimo dienpinigis — visiems išmokamas, kurie dirbo. Niekas jo negauna, kas neina paskui kvietimą ir nedirba.

Kas nepriima malonaus vyndaržio šeimininko pasiūlymo stoti į darbą — tas lieka dykaduoniauti turgavietėje, tas yra tinginis ir virsta umu laiku ubagas ir piktadaris, nes jis nenaudoja brangaus laiko ir jėgų jam Dievo suteiktų.

3. *Daugaus garbėje esti įvairių laipsnių.* — Atlyginimas nėra lygus. Vieni gauna ypatingų išskirimų, garbės pažymių. Jie dirbę tik vieną valandą gauna lygiai tokį atlyginimą, kaip tie, kurie dirbo per visą dieną. Tai yra didelis išskirimas.

Bet šitas išskirimas yra grynai (Dievo gerumo ir gailėstingumo darbas. Delto nieks neprivalo imti sau iš to progos didžiutis, keltis į puikybę, taip lygiai nieks neturi teisės pykti, rustauti, jei tų garbės pažymių, to išskirimo negauna.

Dievas, butent, teikdamas kai kuriems gausesnių ir ypatingų pastiprinamųjų malonių, padaro tai, kad šie pelnija didesnės garbės, kaip kad būtų galima tikėtis atsižvelgiant į sulyginamai trumpą laiką, kurį jie naudojo savo dušiai išganyti.

Tuo budu aukštesnis garbės laipsnis danguje yra ir atlyginimas ir drauge malonė, ir pertai negali būti priežasties viniems didžiutis, kitiems gi pavydėti, peikti ir murmėti. (Mt. 20, 13-16).

Dėkimės į širdį šiuos tris pamokinius, kurių Jėzus teikia mums palyginimu apie vyndaržio darbininkus.

Garbinkime Dievo gerumą, kad Jisai visus šaukia į dangaus garbę, kad visus nori išganyti.

Bet drauge eikime paskui meilingą Jo kvietimą: dirbkime uoliai ir ištvermingai, savo dušios išganyimo darbą.

Galop, nebukime siauros širdies, kad imtumėm pavydėti tiems mūsų broliams, kurie mus pralenkdami šuoliais eina doros ir tobulėjimo keliu į išganyimo ir garbės vietą, dangų. X.

VARGDIENIŲ SESELIŲ VIENUOLIJA MARIAMPOLĖJE.

(Užbaiga)

4. Vienuolijos Vargai.

Jau buvo minėta, kad Vargdienių Seselių Vienuolija pradėjo gyvuoti neturėdama nuosavios pastogės, kad ji delto turėjo prisiglausti svetimuose sandomuose namuose.

Šita aplinkybė labai sunkino Vienuolijai laikyti Įstatų reikalaujamą tvarką ir drausmę, ir buvo šaltinis daugelių nemalonumų seselėms.

Kiekvienam, bent kiek suprantančiam vienuolinį gyvenimą, yra aišku, kaip sunku vienuolėms gyventi sandomuose namuose, kur turi teisės šeiminkauti svetimi ir dar gal nevisai palankūs vienuolijai savininkai.

Nėra delto kuo stebėtis, jei Vargdienių Seselių Vienuolijos Valdyba jau nuo pat pradžios rupinosi įgyti nuo-

savybėn by kokie namai, kad tik seselės galėtų nepriklausomai juose šeiminkauti ir tvarkytis.

Tačiauš lėšų truko ir kitos gyvenimo aplinkybės dar ilgai neleido vienuolijai pageidaujamos nuosavios pastogės gauti.

Galų gale tik pernai vasarą (1923 m.) pavyko Vienuolijai įsigyti namai, kurių atvaizdas yra čiapat talpinamas (pusl. 103)

Šitie namai turi taip labai įdomią praeitį, kad apie ją negalime tylėti, ypač kad su jais rišasi ir Seselių vargai.

Šitie namai seniaus priklausė privatiųjų asmenų, bet rusų laikais jie buvo taip įtaisyti, kad tiko kaliniams laikyti. Delto rusų valdžia nuomavo šiuos namus ir tupdė čia visokius piktadėjus.

Vokiečiai užėmę Lietuvą irgi naudojo šiuos namus kaliniams laikyti.

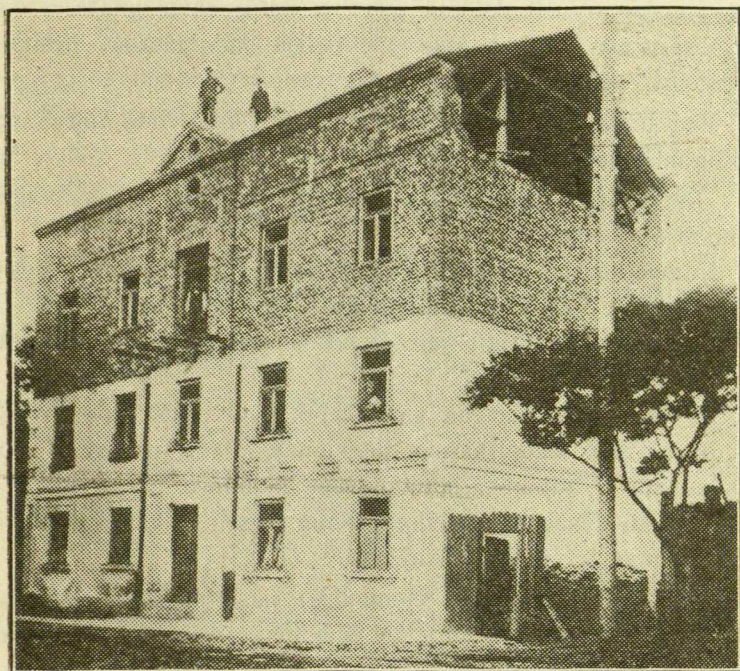
Tik vokiečiams išsikrausčius — šis kalėjimas buvo ištuštintas, nes lietuviams užteko kalėjimui ir vienu namų esančių kitoje miesto dalyje.

Tuomet Varg. Seselių Vienuolija padarė nuomos sutartį su savininkais (dar neišgalėjo pirkti), užėmė namus, juos šiek tiek atremontavo ir pradžioje patalpino savo įstaigas, spaustuve ir našlaičių prieglaudą.

Tuomet tik vietinė administracija apsižiūrėjo, kad iš savo rankų paleido namus ir pradėjo visokiais budais ieškoti priekabių prie šių namų, buvusio kalėjimo.

Kibo patų namų Apygardos (Teismas, kibo laisvamiųjų ir socijanstų Apskritis Valdyba, kibo netikintysis ligoninės gydytojas, kibo ir komendantas. Visi pasinaudami karo stoviu Lietuvoje norėjo butinai atimti namus iš seselių rankų ir išmesti iš jų esamas įstaigas.

Kilo atkakli ir ilga kova tarp vietinės administracijos ir Vargd. Sesl. Vienuolijos (geriau J. E. Seinų Vyskupo, kuris užsistojo už Vienuolijos teises), kuri tęsėsi per išties 2 metus.

**VARGD. SESELIŲ VIENUOLYNAS MARIAMPOLĖJE
BUVĖS KALĖJIMAS.**

Dalykas pasiekė net aukščiausios Valdžios, Karo Ministerijos, kurios galų gale įsakymu 1922 buvo sustabdytas visokis šių namų sekvestravimas.

Ir taip namai liko vargdienių Seselių rankose, tiesa — tik kaip nuomininkų.

Vienuolija, bijodama iš vienos pusės, kad ateity nepasikartotų panašios priekabės prie namų, iš kitos gi pusės — neišgalėdama geresnių namų įsigyti, pasiryžo pirkti šį buvusį kalėjimą, by tik turėti nuosavą kampelį, kur seselės galėtų nekieno netrukdoma gyventi sulig savo įstatais.

Nupirkusi šiuos namus, vienuolija juos ištaisė, pristatė trečiąjį aukštą ir juose apsigyveno.

Tuo budu kalėjimas, piktadarių buveinė virto doros ir krikščioniškosios meilės žydiniu.

Bet įgijus šiokia-tokią nuosavią pastogę nepasibaigė vienuolijos vargai.

Namai nors ir padidinti, yra mažoki, jie turi tik 7 sieksnius ilgio ir 4½ sieksnius pločio.

Augant vienuolijai, jau šiandien seselėms juose yra perankšta.

Be to, didelis vargas vienuolijai, kad visos kitos įstaigos, knygynas, našlaitnamis, pensionatas, yra išmėtytos po visą miestą ir laikomos samdomuose namuose.

Per tai blaškosi bereikalo daug seselių jėgų ir įstaigoms augant ir čia darosi ankšta.

Butinas tad reikalas vienuolijai pasistatyti ruimingesni namai, kur galima būtų ir pačioms seselėms sutilpti ir savo įstaigos sutalpinti.

Vargdienių Seselių Vienuolija šiandien ir yra labiausiai tuomi susirupinusi ir ieško lėšų namams pastatyti. Savo prakaitu ir darbu seselės išlaiko seve ir iš dalies savo įstaigas, bet neišgali tiek užsidirbti, kad pajėgtų namus pastatyti.

Pagalba turi eiti iš šalies, iš gerų žmonių.

Šiandie Lietuvoje yra sunki ekonominė padėtis, kad

butų galima tikėtis tinkamos paramos iš Lietuvos katalikų visuomenės.

Vargdienių Seselių akys tad atkreiptos yra į Amerikos lietuvių katalikų visuomenę, kuri savo užuojauta ir došnumu Tėvynės ir Bažnyčios reikalams jau ne kartą parodė, kaip moka ir išgali vargui padėti.

Ir jos neapsivylė.

Kai tik čia Amerikoje sužinota apie Vargdienių Seselių sunkią padėtį dėl tinkamų namų trukumo, tuojaus atsirado gereširdžių asmenų, kurie ar paskolino be nuošimčių ar aukų davė vienuolijai.

Bet tai tik lašas juroje.

Reikia, kad atsirastų daugiau tokių geros širdies asmenų.

Tuomet Vargdienių Seselių Vienuolija tikrai galėtų pasistatyti taip jai reikalingus namus.

O turint kaip reikia namus, Vienuol. vystymasis ir augimas eitų tinkama vaga ir jos darbuotė atneštų daug daug naudos ir Bažnyčiai ir Tėvynei.

Duok Dieve, kad tai įvyktų!

Kun. Dr. K. Reklaitis.

Redakcijos prierašas. Kai kurie "Laivo" skaitytojai jau parodė savo gera širdį ir atsiuntė aukų Vargdienių Seselių Vienuolijai. Jų pavardės paskelbtos "Laivo" N 6.

Jei daugiau kas norėtų suteikti aukų minėtajai vienuolijai "Laivo" Redakcija mielai noru apsiimtų aukas persiųsti Lietuvon. —

KLAUSIMAI IR ATSAKYMAI.

Klausimas. Koks tikėjimas ant pasaulio yra geresnis? nes aš ten žadu važiuoti....

Jonas Meškienas.

Atsakymas. Tikėjimas yra Dievo mintys žmonėms apreiškėtos. Dievas gi negali klysti nė kitų klaidinti. Jo tad mintys yra tiesa. Žmonės privalo tas Dievo apreiškėtas mintis pripažinti tiesa dėl to jau vieno, kad tai yra *Dievo* mintys, kitaip sakant, dėl Dievo autoriteto.

Tikėjimas žmonių išpažįstamas yra tiesa, jei jis atitinka Dievo apreiškėtomis mintims.

Tačiau pasitaiko, kad žmonės išpažįsta apreiškėta Dievo tiesa tai, ko Dievas nėra apreiškęs, o net, kas yra priešinga Dievo apreiškimui. Tuomet tų žmonių tikėjimas yra klaida (klaidingas).

Iš čia matome, kad tikėjimas iš pusės apreiškiančio Dievo yra visuomet tiesa, bet iš pusės priimančių tas tiesas žmonių, gal būti tiesa, gal būti ir klaida.

Žmonių tikėjimas, kuris atitinka Dievo apreiškėtomis mintims, vadinasi tikras arba teisingas.

Žmonių tikėjimas, kuris neatitinka Dievo apreiškėtomis mintims, vadinasi klaidingas arba neteisingas.

Kaip tiesa negalima lyginti ir vadinti blogesne ar geresne, taip ir tikėjimas nebevadinamas geresnis ar blogesnis.

Tamsta klausi, koks tikėjimas yra geresnis. Reikėtų pasakyti: koks tikėjimas žmonių išpažįstamas yra tiesa (teisingas)?

I šitą klausimą jau atsakyta. [Tas žmonių tikėjimas

yra tiesa, kuris atatinka Dievo apreikštoms mintims, kuris išpažįsta tai, ką Dievas yra tikrai apreiškęs.

Bet Tamsta paklausi, kuris gi tikėjimas šiandien žmonių išpažįstamas atatinka Dievo apreikštoms mintims?

Dievas savo mintis apreiskė per savo išrinktuosius asmenis, ypatingai gi per savo viengimį Sunų, tapusiu žmogum, Jėzų Kristų (skaityk Šv. Povylo laišką Žydams 1, 1-2).

Kristus skelbiamąjį mokslą pavedė saugoti ir aiškinti iki pasaulio pabaigai savo įsteigtos Bažnyčios vadams, apaštalams ir jų įpėdiniams (skaityk Mato Evang. 28, 18-20).

Iš Apaštalų gi tarpo Kristus išrinko vieną, kuriam davė aukščiausią valdžią mokyti ir valdyti Savo Bažnyčią, butent Petrą ir jo asmenyje visiems jo įpėdiniams, nes ta valdžia duota Bažnyčios labui, ne asmenio naudai. Ir delto kol Bažnyčia bus t. y. iki pasaulio pabaigai visuomet bus turis tą valdžią valdyti ir mokyti žmones Dievo apreikštų tiesų. “Tu esi uola (Petras), ir ant tos uolos aš pastatysiu savo Bažnyčią ir pragaro vartai jos nenugalės.” (Mt. 16, 18). “Simonai, Simonai! štai šetonas reikalavo jusų, kad persijotų jus, kaip kviečius; bet aš prašiau už tave, kad tu nenustotumei tikėjimo; todėl tu kada nors grįžęs stiprink savo brolius” (Lk. 22, 31-32).

Ten tad yra tikras tikėjimas, kur yra Petras savo įpėdiniuose skelbiąs per Kristų apreikštas Dievo mintis, stiprinąs brolius tikėjime.

Taip kalbėdavo jau pirmųjų amžių krikščionys: “Ubi Petrus, ibi Ecclesia.” — “Kur Petras, ten Bažnyčia.” Ten yra ir tikras tikėjimas

Taigi Tamistai nereikia toli važiuoti. Kur Tamsta gy-

veni, yra tos Kristaus Bažnyčios atstovas, kuris Tamstai kas šventadienis skelbia tikrojo tikėjimo tiesas.

Klausimas. Ar yra parašyta Šv. Rašte (Biblijoje), kad reikia krikštyti mažus kudikius? Aš iš „Draugo“ nusipirkau Bibliją, Naują Testamentą, ir visą perskaičiau nuo pradžios iki pabaigos, kokią dešimt sykių ir nekur nepatėmijau, kad tai būtų reikalas krikštyti mažus kudikius. Yra pažymėta Luk. 2, 21, kad Jėzus tapo apipiaustytas pagal zokoną, bet nebuvo krikštytas, o apsikrikštijo didelio amžiaus sulaukęs. (Mt. 3, 13-16) *Jonas Meškienas.*

ATSAKYMAS. Tamsta perskaityk domiai dar vienuoliktą kartą Šv. Rašto knygelę nupirktą „Draugo“ knygyne, o rasi, kad reikia ir kudikiai krikštyti.

Kristus be jokių apribojimų pareiškė, kad „*jei kas neatgims iš vandens ir šventosios Dvasios, tas negalės įeiti į Dievo Karalystę.*“ (Jo. 3, 5).

„*JEI KAS...*“ čia reiškia — „*jei kas iš žmonių.*“ — Kudikis yra juk žmogus. Jei jis nebus apkrikštytas, neišeis į dangaus karalystę.

Kad Jėzus buvo aštuonioms dienoms praslinkus nuo gimimo apipiaustytas (Lk. 2, 21), — tai tik patvirtina, kad ir kudikiai reikia krikštyti. Nes Senojo Įstatymo apipiaustymas buvo paveikslas Naujo Įstatymo krikšto.

Del Jėzaus krikšto, kurį Jisai priėmė iš Jono rankų, (Mt. 3, 13-16), reikia pasakyti, kad tai nebuvo krikštas Kristaus įstatytas, privalomas šiandien krikščionims, bet sulig paties Jono aiškinimu buvo tik laikina apeiga atgailai sužadinti. „*Aš, tiesa, krikštiju jus vandenimi atgailai, bet kuris turi po manęs ateiti.... krikštys jus šventąja Dvasia ir ugnimi*“ (Mt. 3, 11).

Pagaliaus ne viskas, kas yra Dievo per Kristų apreikšta, yra užrašyta Šv. Rašte.

“Yra dar daug ir kitų dalykų, kuriuos Jėzus padarė. Jei kiekvienas iš jų būtų atskirai parašytas, tai manau, kad ir visas pasaulis negalėtų sutalpinti visų knygų, kuriuos reikėtų parašyti”. (Jo. 21, 25).

Yra daug tikėjimo tiesų, kurios mus pasiekė, ne per Šv. Raštą, bet per Bažnyčios padavimą.

Juk kad *tos knygos*, kurias mes šiandien laikome Šv. Raštu, yra Dievo įkvėptas žodis, *o ne kitos*, iš kur mes ži nome? Ne iš Šv. Rašto, bet iš Bažnyčios padavimo.

Kad vietoje subatos leista yra sekmadienis švęsti irgi ne iš Šv. Rašto, bet iš Padavimo. Ir tt.

Taigi tikėjimo tiesoms pažinti neužtenka vien tik remtis Šv. Raštu, bet reikia atsiklausti ir Kristaus Bažnyčios padavimo. Tuomet turėsime pilną neklaidingą tikėjimą, kuris ves mus į išganymo prielauką. K. R.

PAL. ONA-KATARINA EMMERICH.

Red. Šiais metais sueina 190 metų nuo mirties palaimintos Onos-Katarinos Emmerich, kuri mirė Vasario 9 d., 1824 m., Dylmene, Vokietijoje. Vokietijos ir kitų šalių Vyskupai dėl šios progos kreipėsi į Šv. Tėvą Pijų XI, prašydami, kad įskaitytų palaimintąją Oną-Katariną į šventųjų skaičių.

Palaimintosios Katarinos gyvenimas yra labai įstabus ir idomus, surašytas garsaus anais laikais vokiečių dainiaus Kl. Brentano, kuris per 4 metus pats buvo nepaprasto palaimintosios gyvenimo liudininkas.

Brentano knyga yra išversta įvairiomis pasaulio kalbomis Anglu kalba ji yra užvardinta: “The Lowly Life and Bitter Passion” ir idomiai visų skaitoma.

Bus tad naudinga ir gerb. “Laivo” skaitytojams susipažinti bent su trumpu pal. Katarinos Emmerich gyvenimu, kurį čia talpiname.

* * *

Jaunystė.

Palaimintos Onos-Katarinos gimdytojai buvo Bernardas Emmerich ir Ona Hillers. Gyveno jie (Vokietijos žemėje, Westfalijos provincijoje, netoli miesto Koesfeld, kaime Flamsk.

Emmerichai buvo neturtingi, bet dori ir dievobaimingi žmonės. Turėjo devynetą vaikų. Tokie didelei šeimynai išlaikyti prisiėjo Emmerichams labai sunkiai dirbti.

Ona-Katarina buvo penktasis išeilės kūdikis, gimęs rugsėjo 8 d., 1774 metų. Tą pačią dieną ji buvo apkrikštyta Koesfelde parapijos bažnyčioje.

Nuo savo gimdytojų Ona-Katarina paveldėjo tikrą maldingumą ir gilų tikėjimą.

Sulaukusi maž-daug septynių metų, Ona-Katarina rengėsi su kitais vaikais prie išpažinties ir pirmos Šv. Komunijos. Kunigo pamokyta apie nuodėmių baurumą, taip persiėmė gailėsčiu, kad sykį eidama bažnyčion apalpo. Nors Katarina išlaikė nekaltybę per krikštą gautą nesuteptą ir pažinusi skirtumą tarp blogo ir gero, visomis jėgomis, mintimis ir palinkimais siekė prie aukščiausiojo gero, tačiau eidama pirmą kartą išpažinties buvo persiėmusi tokiu nusizeminimu ir gailėsčiu už savo mažas nuodėmes, kad pradėjo balsiai verkti ir ji reikėjo net nuo klausyklos nuvesti.

Kuomet pirmą kartą ėmė Šv. Komuniją, Katarina užsidegė tokia Dievo meilės ugnimi, kad pagal garb. kun. Overbergo liudijimą, nuo šio laiko gyveno pilnai išsižadėjusi savo valios ir atsidavusi visiškai V. Dievui.

Kad palengvinus savo neturtingiems tėvams duonos užsidirbti, Ona Katarina nuo dvylikos metų išėjo tarnauti.

Iš pradžios tarnavo pas savo giminaitį už piemenę, paskui pas siuvėją, ant galo pas vargonininką Sentgeną.

Visi, pas kuriuos Ona-Katarina tarnavo, paskui dvasiškai valdžiai pareikalavus, davė geriausių liudijimų apie palaimintąją. Visi liudija, kad ji buvus mandagi, klusni, labai maldinga, gailestinga, patarnaujanti, apsimarinusi. Taikiai ją matydavo besimeldžiančią ar bažnyčioje, ar name, ar laukuose ir lankančią ligonius.

Vieno tik nemėgdavo Katarina, tai jei kas ją atkalbinėdavo nuo vienuolinio gyvenimo, prie kurio jautė nuo pat kūdikystės pašaukimą.

(Bus daugiau.

KATALIKŲ PASAULY.

Šv. Tėvo pašalpa.

Šventas Tėvas Pijus XI įteikė J. Emin. Paryžiaus arcivyskupui, kardinolui Dubois 50,000 frankų nukentėjusiems nuo pavandenu, neseniai įvykusių Francijoje, sušelpti.

Kardinolo Mercir sukaktuvės.

4 Balandžio dieną š. m., sueina J. Š. kardinolui Mercier, Malines arcivyskupui ir Belgijos Primatui, 50 kuni-gystės metų sukaktuvės.

Kardinolas Mercier jau nuo 1906 metų yra Malines arcivyskupas, o nuo 15 d. Balandžio 1907 m. Belgijos Primatas. Jisai gimęs 21 lapkričio, 1851 ir priėmė kunigystės šventinimus 4 Balandžio 1874 m.

Perėjo katalikybėn.

Washington. — William Miller Thomas Bamble per 20 metų buvęs episkopalų kunigu, perėjo katalikybėn.

“LAIVO” KONTESTAS.

“Laivo” kontestas vystosi gerai. Aiškiai pareiškusių, kad stoja į kontestą tuo tarpu yra 5 asmens. Bet dar daugelis, kurie siunčia naujų skaitytojų prenumeratą, nepranešė, ar jie irgi nori dalyvauti konteste.

Laukiame jų atsakymo.

Vyrai skubėkite! Jau mėnuo prabėgo. (Tebeliko 3 mėnesiai.

Kas ligi 1 Gegužės š. m. surinks naujų “Laivo” skaitytojų ir jų prenumeratą prisiųs “Laivo” Administracijai — daugiausiai už visus, tas gaus didžiausią dovaną, bu tent vertės \$120. Kas surinks mažiau, gaus mažesnę dovaną. O tokių dovanų viso yra 6.

Tuo tarpu pirmą vietą konteste užima p. J. JOZAPAITĖ, kuri šiandie jau turi balsų 1525.

Antrą vietą užima G. Minotienė — 450 balsų,

ir J. Juška — 450 balsų,

Trečią vietą — J. Žukauskas — 300 b.,

Ketvirtą vietą — J. Šefeltaitė — 200 b.

Kiti kontestantai neapsileiskite! Ieškokite naujų skaitytojų, kad Jusų balsų skaičius didėtų, idant pavytumėte uolią kontestantę p. J. Jozapaitę.

Dar 3 mėnesiai laiko yra, bet laikas bėga, kaip vanduo.

Visi tad į darbą!

“Laivo” Kontesto Komitetas.

